Dosarul nr.2-25335/19

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galuşceac
Grefier Mihaela Bujag

examinând în şedinţa de judecată publică cauza civilă la acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Berhord”, în proces de insolvabilitate, împotriva lui Valueva Irina cu privire la constatarea încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate, repararea prejudiciului material,

a constatat:

Argumentele participanților la proces

La 12 decembrie 2019, Valueva Irina a depus cererea de chemare în judecată împotriva Societatea cu Răspundere Limitată ”Berhord”, în proces de insolvabilitate, cu privire la încasarea plăților salariale și a penalităților.

În motivarea acțiunii reclamanta Valueva Irina a indicat precum că, la 01 septembrie 2015 a încheiat cu SRL „Berhord” contractul individual de muncă nr.10/15 din 01 septembrie 2015, prin care a fost angajată în funcția de Director executiv.

Prin acordul adițional nr.10/15-1 din 01 noiembrie 2016, a modificat clauzele esențiale ale contractului individual de muncă nr.10/15 din 01 septembrie 2015, dispunând schimbarea regimului de muncă și majorarea salariului angajatei Valueva Irina până la 12 000,0 lei, după deducerea tuturor plăților, defalcărilor și tarifelor obligatorii prevăzute de legislația în vigoare, începând cu 01 noiembrie 2016.

La 02 mai 2018 a depus cerere de demisie, care a fost aprobată prin ordinul angajatorului nr.73/HR din 02 mai 2018, fără respectarea termenului de preaviz de 14 zile, în baza prevederilor art.85 alin. (3^1) Codul muncii.

La încetarea relațiilor de muncă în cauză, angajatorul SRL „Berhord” nu i-a calculat și nu i-a achitat drepturile salariale, contrar prevederilor art. 85 alin. (3) și 143 alin. (1) lit. a) Codul muncii.

În legătură cu încălcarea dreptului la retribuirea muncii a înaintat la 05 aprilie 2019 fostului angajator cererea privind achitarea salariului și informației privind modului de calculare a acestuia. Cererea sa a fost lăsată fără răspuns și executare.

La 09 septembrie 2019, reclamanta a depus la Inspecția de Stat al Muncii petiția, înregistrată cu nr.V-1183/19, prin care a invocat încălcarea de către administrația SRL „Berhord” a legislației muncii în legătură cu încetarea a relațiilor de muncă.

Prin răspunsul nr. V-1183/19 din 07 octombrie 2019, Inspecția de Stat al Muncii a informat că în urma controlului efectuat pe marginea petiției sale s-a constatat că administrația SRL „Berhord” nu i-a achitat sumele cuvenite începând cu ziua eliberării din serviciu: 52 747,51 lei salariul pentru lunile ianuarie-mai 2018 si 18 604,23 lei compensație pentru concediul nefolosit. Totodată i s-a comunicat că fostul angajator este obligat să-i achite penalitatea legală în mărime de 0,3% din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, conform prevederilor art. 330 alin. (2) Codul muncii și mi s-a recomandat să se adreseze în instanță de judecată în scopul perceperii datoriei la plata salariului din contul patrimoniului unității.

Astfel, cuantumul și temeiurile drepturilor sale salariale datorate din partea pârâtei SRL „Berhord” au fost stabilite incontestabil în urma controlului de stat efectuat de Inspectoratul de Stat al Muncii.

Respectiv, pentru reținerea salariului în sumă de 52 747,51 lei și compensației pentru concediul nefolosit în sumă de 18 604,23 lei în perioada de întârziere 03.05.2018 - 23.10.2019, ce constituie 539 zile de întârziere, pârâta SRL „Berhord” este obligat să-i achite penalitatea legală, după următorul calcul: (71351,74* 0,3%): 539 = 115 375,76 lei.

În susținerea pretențiilor mai face referire la art. 85 alin. (3), 143 alin. (1) lit. a) Codul muncii, art. 912 alin. (1), 925 Cod civil.

Solicită reclamanta Valueva Irina încasarea de la SRL ”Berhord” a salariului pentru lunile ianuarie - mai 2018 în sumă de 52 747,51 lei, compensației pentru concediul nefolosit în sumă de 18 604,23 lei și penalității de întârziere stabilită prin lege în sumă de 115 375,76 tei, în total suma 186 727,5 lei.

La 20 ianuarie 2020, reprezentantul SRL ”Berhord” a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, indicând că, Inspectoratul de Stat al Muncii clar a delimitat sumele datorate și anume 34 142, 28 lei în calitate de salariu și 18 604, 23 lei, în calitate de compensație pentru concediu nefolosit.

Pe cale de consecință, la întocmirea cererii de chemare în instanța de judecată, reclamanta eronat a calculat și indicat aceste sume, or în cererea de chemare în instanța de judecată reclamanta solicită 52 746, 51 lei, în calitate de salariu și 18 604, 23 lei, în calitate de compensație pentru concediu, în total 71 351, 74 lei, fapt care nu corespunde circumstanțelor reale stabilite în rezultatul controlului de către Inspectoratul de Stat al Muncii.

Datorită erorii de calcul admisă de către reclamantă au fost calculate eronat și penalitățile de întârziere, or, acestea au fost calculate de la suma de 71 351, 74 și nu de la suma 52 746, 51, care a fost stabilită de către Inspectoratul de Stat al Muncii în rezultatul controlului, respectiv, constată că suma penalității calculate de către reclamantă, este considerabil mai mare decât cea reală.

Subsecvent, remarcă și faptul că, potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce, la data înaintării cererii de chemare în judecată, pârâtul avea o restanță la salariu față de reclamantă în valoare de 30 097, 28 lei și restanță față de compensația

pentru concediu nefolosit în valoare de 18 604, 23 lei, care prin Ordinul de plată nr. 1900025711 din 31.12.2019 a fost achitată de către pârât, respectiv, aceste sume nu mai pot fi solicitată de către reclamantă prin intermediul instanței de judecată dat fiind că pârâtul s-a conformat și a achitat restanța la salariu.

Mai menționează că, pârâtul în calitatea sa de angajator nu era vinovat de faptul că nu a putut achita drepturile salariale față de salariată.

Neachitarea drepturilor salariale, s-a datorat anumitor circumstanțe de ordin obiectiv și imprevizibil care nu puteau fi înlăturare prin însăți acordul sau voința angajatorului.

Or, conturile de decontare a întreprinderii au fost suspendate în baza încheierii executorului judecătoresc nr. 018-1076/19 din 29.07.2019 și Hotărârii DGAF privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului din 23.08.2019, fapt confirmat și de către Inspectoratul de Stat al Muncii prin Decizia nr. V1183/19 din 07.10.2019.

Respectiv, nu a depins de angajator achitarea acestor drepturi salariale ci de anumite circumstanțe imprevizibile, iar vinovăția pârâtului în acest caz nu poate fi identificată.

Mai mult, buna - credință a angajatorului s-a atestat prin faptul că odată ce au fost redeschisă posibilitatea de a efectua operațiuni la conturile bancare, imediat a fost achitat restanța drepturilor salariale față de reclamantă.

Prin urmare, atrage atenția că, drepturile salariale formate din salariu în valoare de 30 097, 28 lei și compensație pentru concediu în valoare 18 604, 23 lei, au fost achitate de către pârât, respectiv, aceste pretenții nu urmează a fi examinate de către instanța de judecată, în partea ce ține de capătul de cerere privind penalitățile de întârziere, solicită respingerea acestui capăt de cerere.

La 13 februarie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată ”Berhord” a înaintat acțiunea reconvențională împotriva lui Valueva Irina cu privire la constatarea încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate, repararea prejudiciului material,

În motivarea acțiunii reconvenționale reprezentantul SRL ”Berhord” a indicat precum că, la data de 01 septembrie 2015, între Irina Valueva, ca salariat, și SRL „Berhord”, ca angajator, a fost încheiat Contractul individual de muncă nr. 10/15.1

Subsecvent, prin Acordul adițional nr. 10/15-2 din 18 noiembrie 2016 la Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, părțile contractante au introdus în contract un nou capitol, intitulat „Secretul Comercial”.

Astfel, la pct. 1.1 din Acordul adițional nr. 10/15-2, părțile au stabilit că, salariatul își asumă obligația de a nu divulga, pe durata contractului individual de muncă și după încetarea acestuia, secretul comercial și alte informații, divulgarea cărora ar putea cauza prejudicii angajatorului.

Concomitent, în pct. 1.1 părțile expres stipulează că, salariatul se obligă să nu folosească cunoștințele secretului comercial pentru practicarea vreunei activități care, în calitate de acțiune concurentă, poate să aducă prejudicii angajatorului, atât pe durata contractului individual de muncă cât și după încetarea acestuia.

Mai mult, potrivit pct. 1.2 din Acordul adițional nr. 10/15-2, salariatul se obligă să facă cunoștință cu Regulamentul cu privire la secretul comercial și să respecte normele stipulate în cadrul acestuia.

Așadar, administrând prevederile contractuale statuate supra, cu certitudine constată faptul că Irina Valueva, în cadrul raportului juridic de muncă cu angajatorul ei SRL „Berhord", și-a asumat responsabilitatea și s-a obligat la respectarea clauzei de neconcurență.

Pe cale de consecință, contrar clauzei de neconcurență, începând cu 21 martie 2019, Irina Valueva este fondatorul și administratorul SC „Bersan Engineering" SRL, c/f: 1019600014019, având sediul în mun. Chișinău, MD-2011, **********.

Această companie din momentul înființări și până la data depunerii prezentei cereri este unul din concurenții principali ai SRL "Berhord", având ca genuri de activitate: Fabricarea de recipiente, containere și alte produse similare din oțel; Fabricarea altor articole din metal n.c.a; Fabricarea utilajelor pentru prelucrarea produselor alimentare, băuturilor și tutunului; Fabricarea altor mașini și utilaje specifice n.c.a, etc. Genuri de activitatea similare cu genurile SRL „Berhord".

Din momentul înființării companiei, Irina Valueva în calitate de fondator și administrator al întreprinderii, negociază și încheie în interesul societății sale contracte cu clienții companiei „SRL "Berhord", cu foștii clienți ai companiei, clienți cu care Irina Valueva a făcut cunoștință exclusiv urmare relațiilor de muncă cu SRL "Berhord", (informație ce constituie secret comercial și este contrară clauzei de neconcurență).

Iar, serviciile pe care le prestează SC „BERSAN ENGINEERING" SRL, clienților săi, contractați datorită cunoștințelor acumulate de Irina Valeuva în cadrul SRL "Berhord", sunt identice cu cele care le prestează/presta companie reclamantă, cu utilizarea acelor procedee, mijloace și utilaje, (acțiuni ce au dus la încălcarea angajamentului dnei Irina Valueva în partea ce ține de clauza de neconcurență).

Mai mult, în perioada august-septembrie 2019, (perioadă în care reclamantul a aflat despre existența companiei SRL „BERSAN ENGINEERING", și serviciile prestate de aceasta) este cert faptul că compania care este gestionată de către Irina Valueva a semnat contract/contracte având ca obiect aceleași servicii ce presta și SRL "Berhord", (servicii de asamblare montare a vaselor, etc) cu compania din Federația Rusă „MILLSTREAM". Companie care de asemenea a colaborat cu SRL "Berhord", fapt atestat prin ofertele înaintate de SRL "Berhord" către „MILLSTREAM".

În acest context, menționează că contractele enumerate supra, au fost negociate în interesul SRL "Berhord", de Irina Valueva, care reieșind din atribuțiile, responsabilitățile și drepturile care le avea în calitatea sa de Director Executiv a semnat aceste contracte.

Comunică și faptul că din numele SRL "Berhord", Irina Valueva a negociat și încheiat contracte cu Uzina de vinărie din Republica Belarus „Пять континентов" la momentul când era salariat, precum și cu compania agricolă din Federația Rusă „Золотая Балка" acum ea semnează și negociază ca administrator "BERSAN ENGINEERING" SRL, fapt ce duce la utilizarea secretului comercial și încălcarea clauzei de neconcurentă si confidențialitate.

Paralel, că urmare a relațiilor contractuale cu Uzina de vinărie din Republica Belarus „Пять континентов", compania administrată și gestionată de către Irina Valueva a primit un comision de la compania Italiană „ O.M.B.F. SNC dei f.lli Bene Angelo e Giuseppe & C". Acest comision a fost achitat de către compania din Italia către compania gestionată de Irina Valueva ca urmare a apariției între aceștia a unui raport juridic comercial de colaborare, urmare a desfășurării în comun a unor activități caracteristice activităților prestate de SRL "Berhord".

Așadar, incontestabil se atestă faptul că pârâta prin înființarea unei întreprinderi a încălcat si încalcă în continuare clauza de neconcurentă asumată în baza Contractului individual de muncă nr. 10/15 din 01.09.2015, fapt care a cauzat și cauzează companiei reclamante prejudiciu atât material cât și moral.

Or, datorită faptului că a intervenit pe piață compania pârâtei și aceasta negociază contracte, prezintă oferte, clienților SRL "Berhord", ultima, are pierderi de ordin financiar, dat fiind că mulți clienți încheie contract cu compania pârâtei.

Mai mult decât atât, acest fenomen a dus și duce la anumite atingeri de ordin emotiv conducerii SRL "Berhord". Explicarea acestui fenomen se rezumă la ceea că, datorită implicării (contrar clauzei de neconcurență) a dnei Irina Valueva, SRL "Berhord", este în prag de insolvabilitatea, Irina Valueva, folosind mijloace de viclenie atrage la compania sa clienții SRL "Berhord", iar, ultima rămâne fără surse de venit și clienți, concomitent atragem atenția instanței că SRL "Berhord"rămâne si fără salariați.

Respectiv datorită acțiunilor ilegale a dnei Irina Valueva compania reclamantă are pierderi de clienți, salariați, furnizori, ceea ce incontestabil duce la insolvabilitatea acestei companii

Astfel, aducem la cunoștință și faptul că pe lângă ceea că Irina Valueva a încălcat clauza de neconcurență, ultima a încălcat și clauza de confidențialitate înserată la pct. 6 lit. g), din Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01.09.2015, conform căreia „Salariatul se obligă: să nu divulge informația ce ține de activitatea angajatorului obținută pe durata contractului individual de muncă.

Însă, contrar acestei clauzei de confidențialitate, Irina Valueva practic toată informația despre activitatea angajatorului o utilizează pentru compania sa SRL „BERSAN ENGINEERING", fapt care de asemenea aduce prejudicii companiei SRL "Berhord", astfel, observăm o altă acțiuni ilegală din partea dnei Irina Valueva față de SRL "Berhord".

Atât acțiunea ilegală prin care s-a încălcat clauza de neconcurență, cât și acțiunea ilegală prin care s-a încălcat clauza contractuală de confidențialitate generează dreptul SRL "Berhord" de a solicita și încasa din contul pârâtei prejudiciul moral și material, or, la materialele cauzei au fost aduse suficiente probe ce atestă faptul încălcării de către pârât a clauzelor contractului individual de muncă și prejudiciul cauzat reclamantului.

Suplimentar mai menționează că, datorită iresponsabilității și neglijenței dnei Irina Valueva, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu în cadrul SRL "Berhord", pârâta a cauzat companiei un prejudiciu enorm.

În concret se referă la faptul că, în cadrul SRL "Berhord", Irina Valueva era angajată în calitate de Director Executiv.

Astfel, în conformitate cu Fișa de Post a Directorului Executiv, (semnată de pârâtă), ultima, în conformitate cu pct. 6.9, 6.12, 6.13, 6.20, avea în sarcină următoarele responsabilități: „Efectuarea conducerii generale a procesului de analiză a cerințelor și propunerilor clienților și furnizorilor, contractelor, comenzilor, asigurarea înregistrării rezultatelor acestei analize; Organizarea evaluării sistematice a rezultatelor îndeplinirii Bugetului de cheltuieli și venituri, pe fiecare Proiect realizat cu luarea deciziilor corespunzătoare; Organizarea activităților de analiză a producerii, a situației economice și financiare a Companiei; Executarea în termen și de bună calitatea a sarcinilor trasate.

Iar, potrivit pct. 8 din Fișa de Post a Directorului Executiv Irina Valueva, Directorul Executiv (VDG) poartă răspundere pentru: „crearea prejudiciilor materiale Companiei, ca rezultat a iresponsabilității sale în exercitarea obligațiunilor de serviciu.

Așadar, administrând responsabilitățile/atribuțiile dnei Irina Valueva în calitatea sa de Director Executiv în cadrul SRL ”Berhord”, constatăm faptul că una din sarcinile primordiale a acesteia era asigurarea executării contractelor cu clienții în vederea parvenirii venitului în bugetul companiei. Cu alte cuvinte Valueva Irina ca Director executiv era responsabilă de executarea obligațiilor contractuale de către clienții, furnizării, precum și alți subiecți de drept care contractau cu SRL ”Berhord”.

Contrar acestor responsabilități, Irina Valueva, dând dovadă de o inacțiune totală și o iresponsabilitate nemărginită nu a asigurat procesul de executare a următorului contract: Contractul de vânzare-cumpărare și expediere a utilajului nr. 01-13C din 10.01.2013 , încheiat între SC ”БЕРХОРД” SRL (Crimeea) ca cumpărător și SRL ”Berhord” (Moldova).

În concret, în baza acestui contract, SRL ”Berhord” în calitatea sa de vânzător a livrat echipament către SRL ”БЕРХОРД”, pe parcursul anului 2013 în valoare totală de 15 846 280, 14 ruble rusești, fapt atestat prin Actul de verificare a decontărilor reciproce.

Prezentul contract nu a fost executat până în prezent de către SRL ”БЕРХОРД”, astfel, prin neasigurarea executării prezentului contract Irina Valueva a cauzat un prejudiciu companiei, valoarea cărui constituie 15 846 280, 14 ruble rusești, or, convertit în lei MD, la cursul valutar a Rublei rusești 0.27 stabilit de BNM din 12.02.2020 constituie suma de 4 278 495,60 lei MD (formula de calcul 15 846 280, 14 ruble rusești x 0.27 = 4 278 495, 6 lei MD).

Respectiv, pentru neexecutarea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu de către Irina Valueva, întreprinderii i-a fost cauzat un prejudiciu în valoarea indicată mai sus, astfel, acest prejudiciu urmează a fi compensat integral de către Irina Valueva.

Totodată, specificăm și faptul că, în data de 25 septembrie 2015, între SRL ”Berhord”, în calitate de vânzător, și SC ”БЕРХОРД” SRL , în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare și expediere a utilajului nr. 50-15C.

Potrivit pct. 4.1. a Contractului nr. 50-15C din 25.09.2015, valoarea echipamentului care urma să fie livrat constituia suma de 34 652 514.00 ruble rusești, care conform pct. 4.2 urma să fie achitate de către SC ”БЕРХОРД” SRL în două tranșe.

Conform pct. 4.2. a Contractului nr. 50-15C din 25.09.2015, de către SC ”БЕРХОРД” SRL plata prețului urma să fie efectuată în felul următor: 13 861 006 ruble

ruseşti ca plată în avans şi suma de 20 791 508 ruble ruseşti urma să fie achitată până-n 18.03.2016.

Ca urmare a neexecutării parţiale a prevederilor pct. 4.2.2 a Contractului nr. 50-15C din 25.09.2015, SC ”БЕРХОРД” SRL la data de 18.03.2016 înregistra o datorie faţă de SRL ”Berhord” în mărime de 7 859 666 ruble ruseşti.

Aşadar, responsabilitatea executării Contractului nr. 50-15C din 25.09.2015, de asemenea o purta Irina Valueva ca Director Executiv în cadrul SRL ”Berhord”, astfel, reiterat stipulăm că, din cauza neglijenţei şi iresponsabilităţii pârâtei, compania reclamantă nu a beneficiat de executarea totală a contractului, indiferent de faptul că echipamentul a fost livrat în întregime şi obligaţia faţă de SC ”БЕРХОРД” SRL, a fost executată integral.

Mai mult, Irina Valueva nu a întreprins absolut nici o măsură în calitatea sa de Director Executiv în vederea încasării de la SC ”БЕРХОРД” SRL a datoriei existente conform contractului, nu a informat conducerea companiei despre această neexecutare, mai bine de 4 ani a trecut sub tăcere neexecutarea acestor contracte ca într-un final să se concedieze. Incontestabil suntem în prezenţa unor acţiuni ilegale din partea dnei Irina Valeuva fapt care generează dreptul de a solicita încasarea acestui prejudiciu.

În concret prejudiciu cauzat de către Irina Valueva faţă de SRL ”Berhord”, ca urmare a neasigurării executării până la capăt a Contractului nr. 50-15C din 25.09.2015 constituie suma de 7 859 666 ruble ruseşti, or, convertit în lei MD, la cursul valutar a Rublei ruseşti 0.27stabilit de BNM din 12.02.2020 constituie suma de 2 122 109, 82 lei MD (formula de calcul 7 859 666, 00 ruble ruseşti x 0.27 = 2 122 109, 82 lei MD).

În total suma prejudiciului cauzată de Irina Valueva ca urmare a neasigurării executării Contractului nr. 01-13C din 10.01.2013, şi a Contractului nr. 50-15C din 25.09.2015, constituie suma de 23 705 946 ruble ruseşti, sau convertit în lei 6 400 605, 42 lei.

În aceeaşi ordine de idei, specificăm şi faptul că, neexecutării de către SRL "БЕРХОРД" a Contractului de vânzare-cumpărare şi expediere a utilajului nr. 01-13C din 10.01.2013, şi neexecutarea Contractului nr. 50-15C din 25.09.2015, a generat dreptul SRL ”Berhord”, de a solicita de la SRL "БЕРХОРД", dobânzi de întârziere, care de asemenea nu au fost achitate către ultimul, prejudiciu care de asemenea urmează a fi pus în sarcina dnei Irina Valueva, or, ea ca Director Executiv nu a asigurat executarea acestor contracte.

În concret, în partea ce ţine de dovedirea pretenţiei privind încasarea dobânzii de întârziere menţionăm că, în data de 17 septembrie 2019, în adresa SC ”БЕРХОРД” SRL a fost expediată scrisoarea nr. 47/09 din 17.09.2019 recepţionată în data de 26.09.2019, prin intermediul căreia SRL ”Berhord” a informat debitorul SRL ”БЕРХОРД”, că ultimul înregistrează o datorie în mărime de 16 007 181, 00 ruble ruseşti faţă de SRL ”Berhord” pentru neexecutarea contractelor cu nr. 01- 13C din 10.01.2013 si nr. 50-15C din 25.09.2015 si solicită ca în termen de 10 zile să o stingă în caz contrat vor fi calculate penalităţi sau dobânzi de întârziere.

Ținând cont de faptul că în termenul acordat de către SC ”БЕРХОРД” SRL așa și nu au fost onorate obligațiile sale contractuale, conform calculului anexat, a fost calculată o dobândă de întârziere în mărime de 735 223.98 ruble rusești.

Astfel prejudiciu sub formă de dobândă de întârziere cauzat ca urmare a iresponsabilității dnei Irina Valueva constituie suma de 735 223, 98 ruble rusești, sau convertit în lei MD, suma de 198 510, 47 lei.

Subsecvent, menționăm și faptul că în baza Contractului nr. 50-15C din 25.09.2015, SRL ”Berhord”, poate încasa de la SRL ”БЕРХОРД”, penalități pentru întârziere, prejudiciu care de asemenea urmează a fi pus în sarcina pârâtei.

Conform pct. 6.3. al contractului nr. 50-15C din 25.09.2015, în cazul încălcării de către cumpărător a termenilor de plată indicați în pct. 4 din contract, vânzătorul este în drept să pretindă de la cumpărător o penalitate în mărime de 0,1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere.

Ținând cont de faptul că Ia data de 18.03.2016, SC "БЕРХОРД” SRL înregistra în evidențele contabile o datorie în mărime de 7 399 666 ruble rusești față de SRL ”Berhord”, începând cu această dată a fost calculată o penalitate în mărime de 9 634 365,13 ruble rusești.

Astfel, prejudiciu sub formă de penalitate cauzat ca urmare a iresponsabilității dnei Irina Valueva, constituie suma de 9 634 365 13 ruble rusești, sau convertit în lei MD, 2 601 278, 59 lei MD.

Suma totală constituită din datoria de bază conform contractelor, dobânda de întârziere și penalitățile constituie 34 075535 lei, or, convertit în lei MD constituie suma de 9 200 394, 48 lei.

În susținerea pretențiilor invocată reprezentantul SRL ”Berhord”, în proces de insolvabilitate, prevederile art. 327 alin. (1) și (3) CC, art. 328 alin. (1), art. 333 alin. (1) Codul muncii, art. 1398 alin. (1) CC, art. 1422 alin. (1) Cod civil.

Cere pârâtul-reclamant SRL ”Berhord” constatarea faptului de încălcare de către Irina Valueva a clauzei de neconcurență, înserată în Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, constatarea faptului de încălcare de către Irina Valueva a clauzei de confidențialitate, înserată în Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, constatarea faptului de îndeplinire necorespunzătoare de către Irina Valueva în calitate de Director executiv a atribuțiilor de serviciu, încasarea din contul lui Irina Valueva în favoarea SRL ”Berhord” a prejudiciului material cauzat în valoarea de 60 000 lei ca urmare a încălcării clauzei de neconcurență și confidențialitate, încasarea din contul lui Irina Valueva în favoarea SRL ”Berhord” a prejudiciului moral în valoarea de 60 000 lei, încasarea din contul lui Irina Valueva în favoarea SRL ”Berhord” a prejudiciului material în valoare de 9 200 394,48 lei în legătură cu îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

La 11 martie 2020, reclamanta-pârât Irina Valueva a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii reconvenționale, invocând că, pe parcursul exercitării atribuțiilor mele de serviciu în funcția de director executiv al SRL „Berhord” eu am avut acces doar la informațiile neconfidențiale, general cunoscute, care n-au fost atribuite de către angajatorul meu la categoria secretului comercial. Angajatorul meu SRL „Berhord”

nu mi-a înmânat nici odată vreun document, vreo listă sau alt suport de informații, care ar conține secretul comercial sau care ar fi fost marcat cu mențiunea „Secretul întreprinderii” sau „Secretul comercial”. Informațiile, documentele și datele, la care am avut acces în exercițiul funcțiilor sale, nu au constituit secretul comercial, n-au fost atribuite, marcate și apărate prin mecanismul legal, prevăzut expres de art. 7 al Legii nr. 171 din 06.07.1994 cu privire la secretul comercial.

Respectiv, afirmații reclamantei pe acțiunea reconvențională SRL „Berhord”, precum că eu a avut accesul la secretul comercial, sunt declarative și nu au suport probatoriu. Aceste afirmații nici nu pot fi adevărate, întrucât SRL „Berhord” nu a respectat procedura și nu a luat măsurile concrete și rezonabile, prevăzute de Legea nr. 171 din 06.07.1994, pentru apărarea informațiilor potențial confidențiale, care chipurile i-au fost cunoscute și care eventual ar putea căpăta statutul juridic al secretului comercial. În acest sens sunt relevante prevederile punctelor 4.1.- 4.4. al Regulamentului cu privire la secretul comercial, aprobat prin ordinul directorului SRL „Berhord” nr. 35 din 16.11.2015, din care rezultă cert faptul că informațiile ce constituie secretul comercial ar putea fi eliberate persoanelor împuternicite doar pe anumite suporturi sub semnătură. Deci, reclamanta nu s-a conformat cerințelor imperative ale Legii nr. 171 din 06.07.1994, nu a aprobat în modul stabilit nici o listă de informații i/sau documente care constituie secretul comercial al întreprinderii, nu a elaborat și nici nu a pus în implicare mecanismul circuitului documentar limitat a unor asemenea documente/informații secretizate.

Reclamanta SRL „Berhord” a aprobat la nivel de întreprindere doar un ordin și un regulament intern privind secretul comercial. La 18.11.2015 a făcut cunoștință doar cu ordinul nr. 35 din 06.11.2015, iar Regulamentul cu privire la secretul comercial nu i- a fost adus la cunoștință.

Activând în funcția de director executiv la SRL „Berhord” în perioada 01.09.2015-02.05.2018 eu nu im aflat careva secrete comerciale, know-how-uri, procesuri de producție sau tehnici de fabricație, întrucât aceste chestiuni nu erau legate de obligațiile sale de serviciu, conform fișei de post.

Mai menționează că, la data de 26 septembrie 2019 reclamanta SRL „Berhord” a depus la Consiliul Concurenței al RM o plângere, înregistrată cu numărul de intrare 3325, referitor la presupusele acțiuni de concurență neloială ale întreprinderii „Bersan Engineering” SRL și Valueva Irina, manifestate prin obținerea și/sau folosirea de către întreprinderea „Bersan Engineering” SRL a informațiilor ce constituie secretul comercial al concurentului SRL „Berhord”, fără consimțământul ultimei, întrucât acestea au dus sau pot aduce prejudicii intereselor legitime ale concurentului și pot constitui semnele încălcării art. 17 al Legii concurenței nr.183 din 11.07.2012.

Prin scrisoare cu nr. CN-05/400-2344 din 24.10.2019, Consiliul Concurenței al RM a informat petiționara SRL „Berhord” și administratorul său Iosip Andrei, privind rezultatele examinării plângerii respective cu №3325 din 26.09.2019, precum și despre lipsa elementelor constitutive ale acțiunilor :e concurență neloială, interzise de art.17 al Legii concurenței nr.183 din 11.07.2012, Totodată i s-a comunicat despre lipsa probelor administrate și temeiurilor rezonabile de a suspecta încălcarea de către întreprinderea „Bersan Engineering” SRL și Valueva Irina a prevederilor art. 17 al Legii concurenței

nr.183 din 11.07.2012, nefiind întrunite condițiile legale stabilite în sensul constatării existenței unor raporturi concurențiale.

Conform datelor carnetului meu de muncă anexat, seria AA nr.*****, eu am stagiu de muncă în funcțiile comerciale relevante începînd cu anul 1998, executând și funcția de manager pe problemele economice externe la „West Worldwide" SRL. Până la angajare la reclamanta SRL „Berhord", eu am activat la întreprinderea concurentă cu aceasta din urmă - SRL „NIS STRUGURAȘ". Am fost angajată la muncă de către SRL „Berhord" anume pentru că am deținut legăturile comerciale personale strînse cu mai multe întreprinderi din străinătate, adică am fost angajată pentru aducerea clientelei și, ca urmare, a profitului, de care și a beneficiat SRL „Berhord". Deci, pretențiile referitor la preluarea sau atragerea nejustificată a clienților SRL „Berhord" din partea mea, cu utilizarea presupusului secret comercial, nu are suportul legal și probator. Or, SRL „Berhord" nu este partenerul sau reprezentantul exclusiv al acestora, nu deține drepturi exclusive de a contracta cu ei sau de a le reprezenta pe teritoriul Republicii Moldova. Respectiv, reclamanta nu poate invoca că acești agenți economici pot colabora doar cu reclamanta și nu cu alții. Foștii clienți, furnizori sau parteneri ai SRL „Berhord" nu sunt obligați să elaboreze și să contracteze doar cu acesta și, ca urmare, aceasta din urmă nu este în drept să interzică -elaborarea cu ei altor agenți economici, inclusiv și la „Bersan Engineering" SRL.

Mai menționează că, SRL „Berhord" nu a prezentat nici o probă, care ar demonstra precum că eu a divulgat terților careva date sau informații de care a luat cunoștință în perioada executării contractului individual de muncă nr.10/15 din 01.09.2015.

Totodată indică precum că SRL „Berhord" nu a prezentat prezentate facturile, actele de primire-predare, documente de transport sau alte documente, care confirmă executarea din partea SRL „Berhord" a obligației de livrare a utilajelor procurate în privința ambelor contracte de vânzare-cumpărare invocate iar actul de verificare reciprocă a decontărilor prezentat, pentru situația de 31.12.2018, care chipurile reflectă datoria ООО "Берхорд" în sumă de 16007 181,42 ruble rusești, nu este un document și proba admisibilă, nefiind semnată nici din partea ООО "Берхорд" și nici din partea SRL „Berhord".

Contractul de vânzare-cumpărare internațională de mărfuri nr.01-13C a fost încheiat în anul 2013, fiind executat din partea SRL „Berhord", la fel în anul 2013. Eu am fost angajată în funcția de director executiv în luna septembrie 2015, adică peste doi ani și nouă luni după încheierea și executarea acestui contract,

Din punctul de vedere juridic, ea nu purta răspunderea juridică pentru neexecutarea ш executarea necorespunzătoare a oricărui contract, din partea oricărui client SRL „Berhord", conform fișei de post, ea avea ca sarcină de bază «efectuarea conducerii generale a procesului de analiză a cerințelor și propunerilor clienților și furnizorilor», adică era preocupată de comerțul, iar evidența creanțelor și datoriilor ține de contabilitatea întreprinderii.

La 04 februarie 2021, reprezentantul SRL „Berhord", în proces de insolvabilitate, a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiunea reconvențională prin care a

solicitat SRL „Berhord” constatarea faptului de încălcare de către Irina Valueva a clauzei de neconcurență, înserată în Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, constatarea faptului de încălcare de către Irina Valueva a clauzei de confidențialitate, înserată în Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, constatarea faptului de îndeplinire necorespunzătoare de către Irina Valueva în calitate de Director executiv a atribuțiilor de serviciu, încasarea din contul lui Irina Valueva în favoarea SRL ”Berhord” a prejudiciului material cauzat în valoarea de 592 220,51 lei ca urmare a încălcării clauzei de neconcurență și confidențialitate, încasarea din contul lui Irina Valueva în favoarea SRL ”Berhord” a prejudiciului moral în valoarea de 60 000 lei, încasarea din contul lui Irina Valueva în favoarea SRL ”Berhord” a prejudiciului material în valoare de 9 200 394,48 lei în legătură cu îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Astfel, SRL „Berhord”, în proces de insolvabilitate, a indicat suplimentar că, Irina Valueva a prezentat răspunsul nr. 47/8 din 04 august 2020 prin care a informat că venitul companiei a fost în sumă de 672 977,85 lei, iar profitul a constituit 592 220,51 lei.

În cazul în care Irina Valueva respecta clauza de neconcurență și nu fonda și administra o nouă întreprindere, probabilitate mare era ca acest profit să revină companiei SRL „Berhord”, pe cale de consecință acesta este venitul ratat al companiei și constituie prejudiciul material.

La 06 decembrie 2021, SRL „Berhord” a depus cererea de concretizare a acțiunii reconvenționale prin care solicitat constatarea faptului de încălcare de către Irina Valueva a clauzei de neconcurență, înserată în Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, constatarea faptului de încălcare de către Irina Valueva a clauzei de confidențialitate, înserată în Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, încasarea din contul lui Irina Valueva în favoarea SRL ”Berhord” a prejudiciului material cauzat în valoarea de 592 220,51 lei ca urmare a încălcării clauzei de neconcurență și confidențialitate.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 31 martie 2026, s-a admis renunţul reprezentantului reclamantei-pârât, Valueva Irina – Valeriu Andronic, la acţiune înaintată de Valueva Irina împotriva SRL ”Berhord”, în proces de insolvabilitate, cu privire la încasarea sumei compensației pentru reținerea salariului.

Procesul în cauza civilă în partea acțiunii la cererea de chemare în judecată depusă de Valueva Irina împotriva SRL ”Berhord”, în proces de insolvabilitate, cu privire la încasarea sumei compensației pentru reținerea salariului, s-a încetat.

Prin referința din 24 ianuarie 2022, Valueva Irina a menționat suplimentar că, coroborând prevederile art. 2047, pct. 2.2 din Regulamentul SC “Berhord” SRL cu privire la secretul comercial, lista clienților și furnizorilor al SC “Berhord” SRL sunt cunoscute la nivel general și sunt ușor accesibile, fapt pentru care nu pot fi considerate secret comercial.

Mai mult că, pe parcursul judecării prezentei cauzei SC “Berhord” SRL nu a prezentat o probă care să ateste că lista clienților întreprinderii și furnizorii constituie secret comercial sau că salariata Irina Valueva în modul stabilit de legislația în vigoare a

făcut cunoștință cu documente sau alți purtători ai informațiilor ce constituie secret comercial al întreprinderii.

Totodată, reclamantul nu a demonstrat care este valoarea comercială a listei clienților și furnizorilor a SC "Berhord" SRL și dacă aceste liste au făcut obiectul unor măsuri rezonabile luate de către reclamant care pretinde că deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective pentru a fi păstrate.

Suplimentar a menționat că, clauza de neconcurență înserată în Acordul adițional la contractual individual de muncă nr. 10/15-2 din 18 noiembrie 2016 nu produce efecte. Această clauză ar fi putut produce efecte numai dacă în cuprinsul contractului ar fi fost prevăzute concret activitățile ce sunt interzise salariatului la data încetării contractului, categoria de clienți, aria geografică și nu în ultimul rând cuantumul îndemnizației de neconcurență lunară și perioada pentru care își produce efectele clauza de neconcurență, iar înțelegerea Irinei Valueva cu fost angajator nu cuprinde informația de mai sus.

Astfel, Irina Valueva consideră netemeinică pretenția privind repararea venitului ratat din motiv că, Constituția garantează libertatea la muncă, iar codul muncii prevede posibilitate salariaților de a încheia mai multe contracte individuale de muncă cu angajatori diferiți sau cu același angajator.

De asemenea, consideră că SC "Berhord" SRL nu a probat că suma pretinsă corespunde criteriilor care trebuie întrunite cumulativ pentru ca un prejudiciu să fie calificat ca venit ratat, prin urmare să fie reparabil.

Reprezentantul reclamantului reconvențional, SC "Berhord" SRL, în proces de insolvabilitate, – administrator Guțu Sergiu, în ședința de judecată a susținut acțiunea reconvențională înaintată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat și concretizat.

Reprezentantul pârâtului, Valueva Irina – avocat Andronic Valeriu, în baza mandatului Seria MA, nr. 0495403 din 04 februarie 2021, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii reconvenționale ca neîntemeiată.

Pârâta Valueva Irina, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințată în mod legal, despre locul, data și ora ședinței de judecată.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanții la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele dosarului și raportându-le per ansamblu prevederilor legale pertinente speței, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Berhord", în proces de insolvabilitate, împotriva lui Valueva Irina cu privire la constatarea încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate, repararea prejudiciului material este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei.

În conformitate cu art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

În ședința de judecată cu certitudine s-a constatat că, în baza Contractului individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, Valueva Irina a fost angajată în calitate de Director executiv pe un termen nedeterminat la SRL „Berhord” (Vol. I, f.d. 40-42).

Potrivit pct. 6 din contract, Valueva Irina în calitate de salariat sa obligat: - a) să-și îndeplinească conștiincios obligațiile de muncă prevăzute de prezentul contract; c) să respecte regulamentul intern al unității; g) să nu divulge informația ce ține de activitatea angajatorului, obținută pe durata contractului individual de muncă; i) să îndeplinească alte obligațiunii prevăzute de regulamentele, dispozițiile, ordinele, fișa postului și alte acte normative ale întreprinderii SRL „Berhord”.

Potrivit Acordului adițional nr. 10/15-2 din 18 noiembrie 2016 la Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, părțile au convenit că prezentul Acord adițional a fost constituit și semnat de către părți în baza Ordinului General nr. 35 în legătură cu Regulamentul cu privire la secretul comercial (Vol. I, f.d. 43).

Astfel, potrivit acestuia acord a fost introdus în Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015 un nou capitol “ Secretul comercial” cu următoarele dispoziții:

“Salariatul își asumă obligația de nu divulga, pe durata contractului individual de muncă și după încetarea acestuia, secretul comercial și altă informație, divulgarea cărora ar putea cauza prejudicii angajatorului.

În cazul în care persoane străine sau salariați neautorizați încearcă să obțină de la salariat informații ce constituie secret comercial, acesta este obligat să anunțe imediat despre aceasta angajatorul.

Salariatul se obligă să nu folosească cunoașterea secretului comercial pentru practicarea vreunei activități care, în calitate de acțiune concurentă, poate să aducă prejudicii angajatorului, atât pe durata contractului individual de muncă, cât și după încetarea acestuia.

Salariatul este obligat, în cazul demisiei sau concedierii, să transmită angajatorului toți purtătorii de informații ce constituie secret comercial pe care îl deține la acel moment.

În cazul în care salariatul a cauzat prejudicii angajatorului prin divulgarea neautorizată a secretului comercial, acesta este obligat să-l repare în mod integral în cel mai scurt timp.

Salariatul se obligă să face cunoștință cu Regulamentul cu privire la secretul comercial și să respecte normele stipulate în cadrul acestuia.”

Potrivit Regulamentului cu privire la secretul comercial aprobat prin Ordinul nr. 35 din 16 noiembrie 2025 (Vol. I, f.d. 79-83) este indicat că, pct. 1.1. prezentul Regulament reglementează regimul informației ce constituie secret comercial în cadrul SC “Berhord” SRL, inclusiv definirea secretului comercial, accesul la informația ce constituie secret comercial, modul de supraveghere a respectării normelor instituite prin legislație și prin prezentul Regulament, precum și răspunderea pentru încălcarea respectivelor norme.

Din pct. 1.2. al regulamentului menționat rezultă că, regimul informației ce constituie secret comercial este reglementat de prezentul regulament, de Legea nr. 171 din 06 iulie 1994 cu privire la secretul comercial, precum și de alte acte normative subordinate legii, iar prezentul regulament are forță juridică superioară față de alte regulamente din cadrul întreprinderii.

Potrivit pct. 1.3., prin secret comercial se înțeleg informațiile ce nu constituie secret de stat, care țin de producție, tehnologie, administrare, de activitatea financiară și de altă activitate a agentului economic, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate să aducă atingere intereselor lui.

Potrivit pct. 1.4., prin divulgare a secretului comercial se înțeleg acțiunile intenționate sau din imprudență ale funcționarilor publici, demnitarilor de stat, lucrătorilor agentului economic, precum și ale altor persoane care dispun de informații ce constituie secret comercial, care le-au fost încredințate sau le-au devenit cunoscute în legătură cu serviciul sau munca lor, ce au condus la dezvăluirea premature, folosirea și răspândirea necontrolată a acestora.

Potrivit pct. 1.6., persoanele care dispun de acces la informația ce constituie secret comercial sunt directorul întreprinderii, adjuncții directorului întreprinderii, asociații întreprinderii, directorii (șefii) de departamente, alte persoane cărora le-u fost acordat

accesul la informația ce constituie secret comercial, în corespundere cu regulile prevăzute de prezentul Regulament.

Potrivit pct. 1.8, persoanelor cărora le-a fost acordat accesul la informația ce constituie secret comercial au acces doar la acea informație care este prevăzută în ordinul de acordare a accesului.

Potrivit pct. 1.13, persoanele care au obținut acces la informația ce constituie secret comercial sunt obligate să păstreze secretul comercial pe care îl vor cunoaște în procesul muncii și să nu-l divulge fără a avea autorizație, eliberată în modul stabilit, cu condiția că informațiile ce constituie secret comercial nu le-au fost cunoscute mai înainte sau n-au fost primite de ei de la o terță persoană fără obligația de a respecta confidențialitatea lor, să respecte cerințele prezentului Regulament privind asigurarea păstrării secretului comercial, în caz dacă persoanele străine încearcă să obțină de la ei informații ce constituie secret comercial să anunțe imediat despre aceasta Directorul întreprinderii sau Directorul (șeful) departamentului în cadrul căreia această persoană activează, să nu folosească cunoașterea secretului comercial pentru practicarea vreunei activități care, în calitate de acțiune concurentă, poate să aducă prejudicii agentului economic, în cazul demisiei sau concedierii să transmit toți purtătorii de informații ce constituie secret comercial pe care i-au avut la dispoziție, Directorului întreprinderii sau Directorului (șefului) departamentului în cadrul căruia a activat, să repare prejudiciile care au rezultat din încălcarea de către acesta a regimului de protecție a informației ce constituie secret comercial.

Potrivit pct. 2.1. din regulament, obiecte ale secretului comercial (know-how) sunt interesele economice și informațiile tăinuite intenționat despre diferitele aspect și domenii ale activității economice de producție, de administrare, tehnico-științifice, financiare a agentului economic, a căror protecție este condiționată de interesele concurenței și posibila periclitare a securității economice a agentului economic.

Potrivit pct. 2.3 al regulamentului menționat, angajatului i se aduce la cunoștință că secret comercial în cadrul companiei SRL “Berhord” constituie lista clienților, lista furnizorilor, documentația și desenele tehnice, contracte de orice tip, alte informații conform notelor legale.

Potrivit pct. 3.2. din regulament, accesul la informația ce constituie secret comercial care nu ține de activitatea nemijlocită a solicitantului se oferă acestuia în baza cererii motivate. În cazul în care solicitantul intenționează că copie informația ce constituie secret comercial, el trebuie să menționeze în cerere acest fapt.

Potrivit pct. 4.2. din regulament, după exploatarea informației ce constituie secret comercial, persoana care a folosit dreptul de acces la ea este obligată să returneze suportul informațional la locul de păstrare a acestuia.

Potrivit pct. 5.2. din regulament, Directorul executive, Directorii (șefii) de departamente asigură respectarea și păstrarea secretului comercial de către subalternii acestora.

Potrivit pct. 6.1. din regulament, persoanele care au divulgate în mod neautorizat secretul comercial sunt obligate să repare, în mod integral, prejudiciul cauzat

întreprinderii în acest mod, în corespundere cu prevederile actelor normative relevante în vigoare.

Potrivit pct. 6.2. din regulament, răspunderea pentru divulgarea secretului comercial poate fi aplicată persoanei și după încetarea contractului individual de muncă.

Totodată, potrivit răspunsului nr. CN-05/400-2344 din 24 octombrie 2019 a Consiliului Concurenței, ca urmare examinării plângerii SRL ”Berhord” nr. 3325 din 26 septembrie 2019, s-a menționat lipsa elementelor constitutive ale acțiunii de concurență neloială prevăzute la textul art. 17 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 considerând că nu există temeiuri rezonabile pentru a suspecta încălcarea prevederile art. 17 din legea prenotată, fiind acorda un termen de 10 zile lucrătoare SRL ”Berhord” privind exprimarea în scris a punctului de vedere asupra concluziei menționate. (Vol. I, f.d. 95-96)

Iar, potrivit scrisorii nr. CN-05/427-2527 din 20 noiembrie 2019 a Consiliului Concurenței, rezultă că, ținând cont de faptul că nu s-au prezentat informații relevante în termen de 10 zile lucrătoare, SRL ”Berhord” a fost informată că în conformitate cu art. 53 alin. (4) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2022 plângerea nr. 3325 din 26 septembrie 2019 s-a considerat retrasă tacit.

Astfel, urmează de notat că, reprezentantul SRL ”Berhord” pretinde a fi încălcate de fosta salariată Valueva Irina a clauzelor de neconcurență și confidențialitate cu încasarea prejudiciului generat sub forma venitului ratat în sumă de 592 220,51 lei.

Conform art. 49 alin (1), (2) din Codul muncii (ultima modificare Legea nr. 102 din 21.07.2016, în vigoare 12.11.2016) aplicabil la negocierea Acordului adițional nr. 10/15-2 din 18 noiembrie 2016 la Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, conţinutul contractului individual de muncă este determinat prin acordul părţilor, ţinându-se cont de prevederile legislaţiei în vigoare, şi include: a) numele şi prenumele salariatului; b) datele de identificare ale angajatorului; c) durata contractului; d) data de la care contractul urmează să-şi producă efectele; d1) specialitatea, profesia, calificarea, funcţia; e) atribuţiile funcţiei; f) riscurile specifice funcţiei; f1) denumirea lucrării ce urmează a fi îndeplinită (în cazul contractului individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări – art.312– 316); g) drepturile şi obligaţiile salariatului; h) drepturile şi obligaţiile angajatorului; i) condiţiile de retribuire a muncii, inclusiv salariul funcţiei sau cel tarifar, suplimentele, premiile şi ajutoarele materiale (în cazul în care acestea fac parte din sistemul de salarizare al unităţii), precum şi periodicitatea achitării plăţilor; j) compensaţiile şi alocaţiile, inclusiv pentru munca prestată în condiţii grele, vătămătoare şi/sau periculoase; k) locul de muncă. Dacă locul de muncă nu este fix, se menţionează că salariatul poate avea diferite locuri de muncă şi se indică adresa juridică a unităţii sau, după caz, domiciliul angajatorului; l) regimul de muncă şi de odihnă, inclusiv durata zilei şi a săptămînii de muncă a salariatului; m) perioada de probă, după caz; n) durata concediului de odihnă anual şi condiţiile de acordare a acestuia; o) prevederile contractului colectiv de muncă şi ale regulamentului intern al unităţii referitoare la condiţiile de muncă ale salariatului; p) condiţiile de asigurare socială; r) condiţiile de asigurare medicală; s) clauzele specifice (art.51), după caz.

Contractul individual de muncă poate conţine şi alte prevederi ce nu contravin legislaţiei în vigoare.

Conform art. 51 alin. (1), (2) din Codul muncii, în afara clauzelor generale prevăzute la art. 49, părţile pot negocia şi include în contractul individual de muncă clauze specifice, cum ar fi: a) clauza de mobilitate; b) clauza de confidenţialitate; c) clauze referitoare la compensarea cheltuielilor de transport, la compensarea serviciilor comunale, la acordarea spaţiului locativ; d) alte clauze care nu contravin legislaţiei în vigoare.

În schimbul respectării unora dintre clauzele prevăzute la alin.(1), salariatul poate beneficia de dreptul la o indemnizaţie specifică şi/sau de alte drepturi, conform contractului individual de muncă. În cazul nerespectării acestor clauze, salariatul poate fi privat de drepturile acordate şi, după caz, obligat să repare prejudiciul cauzat angajatorului.

Prin urmare, clauza de neconcurență la care se face referire SRL ”Berhord” și este înserată la pct. 1.1., în Acordul adițional nr. 10/15-2 din 18 noiembrie 2016 la Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, are următorul cuprins: “-Salariatul se obligă să nu folosească cunoașterea secretului comercial pentru practicarea vreunei activități care, în calitate de acțiune concurentă, poate să aducă prejudicii angajatorului, atât pe durata contractului individual de muncă, cât și după încetarea acestuia”.

Iar, Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, definește termenul de concurență ca rivalitate economică, existentă sau potenţială, între două sau mai multe întreprinderi independente pe o piaţă relevantă, când acţiunile lor limitează efectiv posibilităţile fiecăreia dintre ele de a influenţa unilateral condiţiile generale de circulaţie a produselor de pe piaţa respectivă, stimulează progresul tehnico-ştiinţific şi creşterea bunăstării consumatorilor.

Cu adevărat, la momentul introducerii clauzei de neconcurență, prin acordul adițional din 18 noiembrie 2016, la acel moment Codul muncii nr. 154 din 28 martie 2003 acorda părților discreționar prin prisma prevederilor art. 49 alin. (2) și art. 51 alin. (1) lit. d) de a introduce în contractul individual de muncă și alte clauze care nu contravin legislaţiei în vigoare, iar clauza de neconcurență în contractele de muncă așa cum este definitivată și formulată la art. 53^1 Codul muncii, a fost introdusă prin Legea pentru modificarea unor acte normative nr. 243 din 28 iulie 2022.

Astfel, potrivit art. 53^1 alin. (1), (2) din Codul muncii, părţile pot negocia o clauză de neconcurenţă prin care salariatul să fie obligat ca după încetarea contractului individual de muncă să nu presteze, în interes propriu sau al unui terţ, o activitate care se află în concurenţă cu cea prestată la angajatorul său, pe perioada negociată de părţi, dar nu mai mult de 1 an. Pe parcursul acestei perioade, angajatorul îi achită salariatului o indemnizaţie lunară, a cărei mărime va fi negociată de salariat şi angajator, dar care nu va fi mai mică de 50% din salariul mediu lunar al salariatului.

O clauză de neconcurenţă care interzice salariatului în totalitate exercitarea profesiei sale (conform diplomelor sale de studii) va fi considerată nulă. Clauza de neconcurenţă trebuie să prevadă expres aria geografică a unităţilor administrativ-teritoriale pentru care se aplică, activităţile pentru care este valabilă, perioada pentru care

îşi produce efectele, cuantumul indemnizaţiei de neconcurenţă lunară, termenele şi modul de plată a acesteia.

Totodată, în vederea stabilirii conținutului clauzei de neconcurență poate fi evidențiată și apreciată reieșind din prevederile art. 1210 alin. (1) - (3) din Codul civil, în redacția de până la 01.03.2019, prin care s-a indicat că, în contractul de agenţie, părţile pot prevedea o dispoziţie care să limiteze activitatea agentului comercial în acelaşi domeniu în care activează principalul, după încetarea raporturilor contractuale (clauza despre concurenţă).

Clauza despre concurenţă este valabilă dacă: a) are formă scrisă; b) se referă la un teritoriu sau la o categorie de clienţi şi un teritoriu şi la acelaşi tip de bunuri sau de servicii prevăzute în contractul de agenţie; c) nu încalcă prevederile legislaţiei privind protecţia concurenţei şi limitarea activităţii monopoliste.

Clauza despre concurenţă este valabilă pentru o perioadă de cel mult 2 ani de la încetarea raporturilor contractuale.

Astfel, urmează a se preciza că, clauza de neconcurență urmează să producă efecte juridice atunci când în contract sunt prevăzute clar toate acțiunile ce sunt interzise și care cad sub incidența clauzei de neconcurență, subiecții (persoanele fizeice sau juridice) care și în raport cu care se interzice realizarea acestor acțiunii, aria geografică în interiorul căreia este aplicabilă și perioada de timp în decursul căreia clauza de neconcurență își produce efectele.

De notat că, clauza de neconcurență înserată în contractul de muncă din 01 septembrie 2015, prin acordul adițional din 18 noiembrie 2016, obliga salariata Valueva Irina să nu folosească cunoașterea secretului comercial pentru practicarea vreunei activități în calitate de acțiune concurentă.

Astfel, practicarea activităților concurente este strâns legată de secretul comercial, prin urmare instanța de judecată urmează să aprecieze aceste două clauzei neconcurență și confidențialitate împreună.

Prin urmare, potrivit Acordul adițional nr. 10/15-2 din 18 noiembrie 2016 la Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, este prevăzut că, ”Salariatul își asumă obligația de a nu divulga, pe durata contractului individual de muncă și după încetarea acestuia, secretul comercial și altă informație, divulgarea cărora ar putea cauza prejudicii angajatorului.” și “-Salariatul este obligat, în cazul demisie sau concedierii, să transmit angajatorului toți purtătorii de informație ce constituie secret comercial pe care îi deține la acel moment.”

Conform art. 53 alin. (1) și (2) din Codul muncii (în redacția din Legii nr. 102 din 21.07.2016, în vigoare 12.11.2016), prin clauza de confidenţialitate părţile convin ca, pe toată durata contractului individual de muncă şi timp de cel mult 2 ani după încetarea acestuia, să nu divulge date sau informaţii de care au luat cunoştinţă în perioada executării contractului individual de muncă, în condiţiile stabilite de regulamentul intern al unităţii, de contractul colectiv sau de cel individual de muncă.

Nerespectarea clauzei de confidenţialitate atrage obligarea părţii vinovate la repararea prejudiciului cauzat.

Potrivit art. 1 alin. (1), (2) din Legea cu privire la secretul comercial nr.171 din 06 iulie 1994 (abrogată la 01.03.2019), prin secret comercial se înţeleg informaţiile ce nu constituie secret de stat, care ţin de producţie, tehnologie, administrare, de activitatea financiară şi de altă activitate a agentului economic, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate să aducă atingere intereselor lui.

Informaţiile ce constituie secret comercial sânt proprietate a agentului antreprenoriatului sau se află în posesia, folosinţa sau la dispoziţia acestuia în limitele stabilite de el în conformitate cu legislaţia.

Potrivit art. 2 al aceleiași legi, informaţiile ce constituie secret comercial trebuie să corespundă următoarelor cerinţe:

a) să aibă valoare reală sau potenţială pentru agentul antreprenoriatului;

b) să nu fie, conform legislaţiei, notorii sau accesibile;

c) să aibă menţiunea ce ar corespunde cu desfăşurarea de către agenţii antreprenoriatului a măsurilor respective necesare pentru păstrarea confidenţialităţii lor prin aplicarea sistemului de clasificare a informaţiilor date, elaborarea regulamentelor interne de secretizare, marcarea corespunzătoare a documentelor şi altor purtători de informaţie, organizarea lucrărilor secrete de secretariat;

d) să nu constituie secret de stat şi să nu fie protejate de dreptul de autor, de drepturile conexe şi de brevetul de invenţie;

e) să nu conţină informaţii despre activitatea negativă a persoanelor fizice şi juridice care ar putea atinge interesele statului.

Iar, potrivit art. 3 al legii menţionate, prin divulgare a secretului comercial se înţeleg acţiunile intenţionate sau din imprudenţă ale funcţionarilor publici, demnitarilor de stat, lucrătorilor agentului economic, precum şi ale altor persoane care dispun de informaţii ce constituie secret comercial care le-au fost încredinţate sau le-au devenit cunoscute în legătură cu serviciul sau munca lor, ce au condus la dezvăluirea prematură, folosirea şi răspândirea necontrolată a acestora.

Totodată din art. 7 al legii nominalizate, rezultă că, subiecţii secretului comercial elaborează instrucţiuni, regulamente privind asigurarea păstrării secretului comercial în care se stabilesc:

a) conţinutul şi volumul informaţiilor ce constituie secret comercial;

b) modul de atribuire informaţiilor, lucrărilor şi articolelor a menţiunii "Secretul întreprinderii" şi de scoatere a acestei menţiuni;

c) procedura admiterii lucrătorilor agentului economic, precum şi a persoanelor antrenate în activitatea lui, la informaţiile ce constituie secret comercial;

d) modul de folosire, evidenţă, păstrare şi marcare a documentelor şi a altor purtători de informaţie, a articolelor, obiectul cărora constituie secret comercial;

e) organizarea controlului asupra modului de folosire a informaţiilor ce constituie secret comercial;

f) procedura de asumare a obligaţiilor reciproce de către agenţii economici privind păstrarea secretului comercial la încheierea contractelor de desfăşurare a unor acţiuni comune;

g) modul de aplicare a măsurilor de influenţă disciplinară şi materială prevăzute de legislaţie asupra lucrătorilor care au divulgat secretul comercial;

h) punerea răspunderii pentru asigurarea păstrării secretului comercial în seama persoanei cu funcţii de răspundere a agentului economic.

Potrivit art. 2 din Legea privind protecţia secretelor comerciale nr. 384 din 07.12.2023, prin secret comercial se înțelege informaţiile care îndeplinesc cumulativ următoarele cerinţe:

a) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă ori se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau uşor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informaţii în cauză;

b) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete;

c) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, date fiind circumstanţele, luate de către persoana care deţine în mod legal controlul asupra informaţiilor respective, pentru a fi păstrate secrete.

Cu adevărat, în vederea păstrării confidențialității, SRL”Berhord” a aprobat Regulamentul cu privire la secretul comercial din 16 noimbrie 2015.

Potrivit Acordul adițional nr. 10/15-2 din 18 noiembrie 2016 la Contractul individual de muncă nr. 10/15 din 01 septembrie 2015, SRL ”Berhord” a obligat salariata Valueva Irina să facă cunoștință cu regulamentul menționat. Însă din materialul prezentat de SRL ”Berhord”, precum și din declarațiilor părților în cadrul ședinței de jucată, nu s-a probat precum că Valueva Irina a făcut cunoștință cu Regulamentul cu privire la secretul comercial din 16 noiembrie 2015.

Mai mult ca atât, din pct. 1.8. a regulamentul menționat rezultă că, persoanelor cărora le-a fost acordat accesul la informația ce constituie secret comercial au acces doar la acea informație care este prevăzută în ordinul de acordare a accesului, or asemenea ordine prin care lui Valueva Irina i s-a permis accesarea informației ce constituie secret comercial pe perioada exercitării funcției de Director executiv în cadrul SRL ”Berhord” la materialele cauzei nu se regăsește.

Totodată, instanța de judecată reține că în speță nu poate stabili cert care informației SRL ”Berhord” o consideră secret comercial, or însăși în pct. 2.3. din Regulamentul cu privire la secretul comercial din 16 noiembrie 2015 este indicat că, ținând cont de faptul că nu poate fi întocmită o listă exhaustivă cu informațiile ce constituie secret comercial, angajatului i se aduce la cunoștință că secretul comercial în cadrul companiei SRL ”Berhord” constituie lista clienților, lista furnizorilor, documentația și desenele tehnice, contracte de orice tip, alte informații conform normelor generale.

Mai mult că, potrivit pct. 1.9 din Regulament, pe documentația și alți purtători ai informației ce constituie secret comercial se aplică inscripția “secret comercial”, prevedere care se regăsește în art. 7 din Legea cu privire la secretul comercial nr.171 din 06 iulie 1994 (abrogată la 01.03.2019).

Or, prin decizia Consiliului Concurenței nr. CN-05/400-2344 din 24 octombrie 2019 s-a comunicat SRL ”Berhord” că nu a fost posibil de stabilit dacă s-a realizat condiția de obținere și sau folosirea ilegală a secretului comercial de către SRL “Bersan

Enginering”, administrată de Valueva Irina, pentru constatarea existenței semnelor încălcării art. 17 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012. Astfel careva documente care sunt clasificate de întreprindere drept secret comercial, având mențiunea “secret comercial” nu au fost prezentate Consiliului Concurenței.

Prin urmare SRL ”Berhord” nu a prezentat probe confirmative că, clienții întreprinderii și furnizorii constituie secret comercial, că o asemenea listă are o valoare comercială precum, că SRL ”Berhord” a luat măsuri rezonabile privind controlul răspândirii informației ce reprezintă secret comercial și că Valueva Irina în calitate sa de salariat a făcut cunoștință cu informația ce constituie secretul comercial al întreprinderii.

Mai mult că, SRL ”Berhord” nu a demonstrat prin acte indubitabile ce acțiuni sunt interzise a fi practicate de Valueva Irina, ca fost angajat, și care cad sub incidența clauzei de neconcurență, subiecții în raport cu care se interzice realizarea acestor acțiunii, aria geografică în interiorul căreia este aplicabilă și perioada de timp în decursul căreia clauza de neconcurență își produce efectele, contrar art. 118 alin. (1) CPC.

Prin urmare, luând în considerare argumentele expuse, în coroborare cu actele cauzei, instanța de judecată consideră în speță urmează a fi respinsă acțiunea înaintată de SRL ”Berhord” în partea constatării încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate de către Valueva Irina, ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 327 alin. (1) din Codul muncii, partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligaţiilor sale de muncă, un prejudiciu material şi/sau moral celeilalte părţi repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod şi altor acte normative.

Conform art. 328 alin. (1), (2) din Codul muncii, partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părţi în urma acţiunii sau inacţiunii sale ilegale şi culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Fiecare parte a contractului este obligată să dovedească cuantumul prejudiciului material care i-a fost cauzat.

Conform art. 19 alin. (1), (2), (6) din Codul civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

În locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin.(2) şi (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obţinut în legătură cu cauzarea prejudiciului. Această regulă se aplică doar dacă legea ori contractul prevede o asemenea formă de determinare a prejudiciului patrimonial sau dacă aplicarea unei asemenea forme de determinare a prejudiciului patrimonial este rezonabilă în împrejurările cazului.

Conform art. 936 alin. (1), (2) din Codul civil, despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligaţiei reprezintă suma de bani care va pune

creditorul, pe cât este posibil, în situaţia în care s-ar fi aflat dacă obligaţia s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate şi reducerea valorii bunului) şi profitul ratat de creditor.

Creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri.

Astfel pentru a obliga o persoană să reparare prejudiciului patrimonial urmează a fi întrunite cumulativ patru elemente: fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate și vinovăția.

Potrivit pretențiilor formulate SRL ”Berhord” solicită încasarea din contul lui Valueva Irina a sumei de 592 220,51 lei sub forma venitului ratat ca urmare a încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate.

Având în vedere au fost respinse pretențiile SRL ”Berhord” privind constatarea încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate, pe cale de consecință instanța de judecată consideră că urmează a fi respinsă și pretenția SRL ”Berhord” privind încasarea sumei de 592 220,51 lei cu titlu de venit ratat.

Astfel, instanța de judecată reține că, venitul ratat reflectă câștigurile pe care partea vătămată le-ar fi putut obține în condiții normale, dacă fapta ilicită sau încălcarea contractuală nu ar fi avut loc

Iar, creditorul trebuie să dovedească posibilitatea obiectivă, reală şi nu închipuită, a obţinerii unor venituri, luând în consideraţie conjunctura dintre cerere şi ofertă pe piaţa de mărfuri şi servicii, concurenţa, existenţa resurselor materiale şi forţei de muncă necesare realizării activităţii sale productive, comerciale.

Lipsa vreuneia din condiţiile enumerate ar avea ca rezultat o simplă coincidenţă în timp a pierderilor cu micşorarea volumului realizărilor de către creditor, dar nu ratarea unui venit prin vina debitorului.

Sarcina probaţiunii existenţei, precum şi a mărimii venitului ratat, revine creditorului, care trebuie să demonstreze că ar fi putut şi ar fi trebuit să obţină anumite venituri.

Or, atât timp cât nu s-a constatat o încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate din partea lui Valueva Irina subsecvent nu poate genera obligația acesteia de a repara SRL ”Berhord” a sumei de 592 220,51 lei cu titlu de venit ratat.

Astfel, reieșind din cele sus menționate analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părţilor, instanţa de judecată consideră necesar a respinge acţiunea înaintată de SRL ”Berhord”, or argumentele invocate de către SRL ”Berhord” în susținerea poziție sale sunt neîntemeiate și nu pot servi drept temei de admiterea acțiunii, iar alte argumente pertinente și importante pentru obiectul prezentei cauze ce ar răsturna poziția instanței de judecată de către reclamant nu au fost invocate.

Instanţa de judecată de asemenea reţine că în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de

circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Astfel, reieșind din cele sus menționate, analizând înscrisurile nominalizate în cumul cu declarațiile părților în ședința de judecată, instanţa consideră necesar a respinge acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Berhord”, în proces de insolvabilitate, împotriva lui Valueva Irina cu privire la constatarea încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate, repararea prejudiciului material, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 238-241 CPC RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Berhord”, în proces de insolvabilitate, împotriva lui Valueva Irina cu privire la constatarea încălcării a clauzei de neconcurență și confidențialitate, repararea prejudiciului material, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, Eduard Galuşceac
Judecătorul